

Hàng ngày tôi kêu gọi cả thế tuồng Ngô đình Diệm và giúp nước...

từ Chicago, Illinois, tôi về đến Sài Gòn ngày 24 tháng 8, 1954 ...

Nội dung của bài nói chuyện hôm nay là những sự kiện hay những biến cố quan trọng nhất đã đưa đến sự hình thành ra Đế quốc Cộng hòa của miền Nam VN (1956-1963), mà cái ID của nó là Miền Pháp năm 1956, cũng là phần kết của bài này.

Hàng ngày tôi kêu gọi cả thế tuồng Ngô đình Diệm (NĐD) và giúp nước, từ Chicago, Illinois, tôi về đến Sài Gòn ngày 24 tháng 8, 1954 và liên sau đó vì thời cuộc đưa đẩy, thế tướng NĐD đã đưa tôi vào những địa và, nếu gọi được là địa và hay đúng hơn là công và, để tôi thành ra chức nhân cho những sự kiện tôi muốn ghi lại ra đây. Những sự kiện tôi trình bày sau đây có ba giá trị khác nhau: là chức nhân, không chức nhân những biến cố thật chính trị và một ít chuyện không biến cố, quý vị sẽ phân biệt được 3 giá trị khác nhau đó.

1.- Công và thế nhất. (Phát biểu của thế tướng NĐD)

Đầu tiên tôi tạm thời thay thế anh Võ văn Hui là bí thư của Thế tướng, anh tạm thời giữ chức Chánh văn phòng, thành lập bộ tư. Ba ngày đầu tôi ăn ngủ trong dinh Gia long, sau được đưa ra ngủ nghỉ khách sạn Kinh hoa, Chiều, những luôn luôn về dinh Thế tướng ăn cơm trưa và tối cho đến khi Thế tướng cho lập bộ Tài chánh cấp cho villa số 140, đường Hai bà Trưng, SG. Cho nên tôi may mắn làm việc bên Thế tướng cho đến ngày 10 hay 11 tháng 10, 1954. Chính trong thời gian ngắn ngủi 45 ngày này đã xảy ra biến cố Nguyễn văn Hinh, Tổng tham mưu quân đội Quốc gia VN muốn đảo chánh.

Để dễ hiểu rõ biến cố này thì nghĩ cũng nên nhắc lại, trước đó, ngày 16, tháng 6, ông Ngô đình Diệm được Quốc trưởng Bảo Đại bổ nhiệm làm thế tướng, lập nên các VN thay thế chánh phủ hoàng thân Bửu Lộc. Thời điểm khi bổ nhiệm NĐD, Quốc trưởng Bảo Đại (BD) có hai kiện với bộ Ngoại giao Mỹ và cũng có thế với chánh phủ Pháp nữa, vì Pháp dù có thua trận ở Điện Biên phủ trong tháng 5 rồi, nhưng vẫn còn nắm quyền Ngoại giao và Quốc phòng VN với một đội quân viễn chinh dù đã thua trận nhưng vẫn còn hùng hống, đang khi anh em NĐD lại có tình là chức Pháp.

Cũng chắc chắn là chánh phủ Hoa Kỳ không có liên quan trực tiếp gì đến chuyện bỏ nhiệm vụ, vì dù ông Diệm có bỏ ba Hoa Kỳ gần 3 năm đi nữa, ông có quen thân với nhiều người như vậy có thể nói trong chánh phủ Hoa Kỳ, nhưng thật ra Hoa Kỳ chưa nghĩ đến chuyện thay thế Pháp ở Đông Dương, cho đến khi chấm dứt với Nga/Tàu ở hội nghị Genève trong tháng 7, 1954.

Sau khi dứt bỏ nhiệm vụ, bắt chấp lời can gián của ông Ngô đình Luyện ở Pháp và ông Ngô đình Nhu ở VN, Thủ tướng NĐD về Sài Gòn ngày 26, cùng tháng 6, 1954. Tổng liên đoàn Lao công VN cũng đến đón tiếp, nhưng số người đến phi trường TSN chưa đến 500. Bốn ngày sau Thủ tướng bay ra Hà Nội để xem xét tình hình và tiếp xúc chánh khách ngoài Bắc, đến rồi trở về Sài Gòn thành lập Hội các, ra mắt ngày 7 tháng 7, 1954: Thủ tướng kiêm bộ Quốc phòng và Nội vụ. Chánh phủ chưa kịp làm gì thì ngày 20 cùng tháng Hiệp định Genève ký kết giữa Pháp và Việt minh (VM) thoả thuận, toàn dân được khóc được, có hòa bình hay đúng hơn chỉ là đình chiến giữa hai phe, nhưng đất nước lại bị chia đôi. (1)

(1) Ngày 21-07-54, đang khi Thủ tướng Eisenhower họp báo để giới thiệu thích hiệp định Genève cho quốc dân Mỹ, thì ngoài đường có một nhóm sinh viên VN biểu tình lên án các công ty quốc gia chia đôi đất nước của họ. Hôm sau ở trường trở lại Liên hiệp quốc (UN), New-york, cũng có một nhóm sinh viên VN biểu tình, đông hơn. Cả hai cuộc biểu tình đều do ĐVL, ĐTC & HVL tổ chức, hình HVL có lên báo, lên T. 55 năm sau nhìn lại...

Bao nhiêu vấn đề chánh trị xã hội của văn hóa... đến đến với miền Nam với 36,000 quân viễn chinh Pháp và trào lưu Bắc kỳ di cư chủ yếu giữ CS bắt đầu, người Pháp đoán là khoảng 60,000 người, Thủ tướng NĐD hy vọng 100, 000... không dè trào lưu chủ yếu giữ CS bắt đầu phát nổ thối lũ, quá số tuồng tượng của miền người, nghĩa là trong vòng 300 ngày do Hiệp định Genève qui định số người Bắc kỳ di cư lên trên 860,000. Thủ tướng vui bao nhiêu thì càng lo nhiều hơn nữa...

Khi về đến VN, tôi cảm thấy rõ ràng tình trạng quá yếu kém của chánh phủ NĐD cũng như uy tín của tân Thủ tướng quá thấp. Không thấy chánh phủ Bộ trưởng bàn giao lại cái gì, ngoài cái dinh Gia long và số Nội vụ chỉ với năm bảy chiếc xe cũ kỹ, không có một tí ưu đãi cạnh gác. Thủ tướng kiêm bộ Quốc phòng, mà không có quân đội, bộ Nội vụ không có Công an Cảnh sát, trong lúc đô thành Sài Gòn - Chợ Lớn là Bình xuyên, miền Tây Nam kỳ lúc thì là Hòa bình, miền Đông là Cao đài, quần chúng người Nam nghe nói đến NĐD, nhưng không biết NĐD là ai. Ngoài ra sau lưng Thủ tướng Ely, Cao ủy Pháp là một mặt trận đoàn thể dân đang hội quyên thủ, hội các tài sản như buôn bán chi tiêu. Trong lúc người Mỹ mới nhẩy vào chánh phủ VN chưa có một chút trường rõ ràng... Tất cả mặt nội, xã hội miền Nam đang ở trong một tình trạng vô cùng hỗn mang gần như tuyệt vọng, vô phương cứu vãn. Dù luận Quốc tế cho chánh phủ NĐD không thể quá 6 tháng.

Ông là số 1 của Thủ tướng NĐD là phải nên mọi quy định hành, là thủ tướng kiêm Quốc phòng, cho nên đứng đầu ông phải nên quân đội. Tham mưu trưởng Nguyễn Văn Hinh (vợ đứng đầu tự nhiên là dân Pháp), còn phải thay thế. Và chính tướng Hinh là khai chiến trưởng, ngày 09-09-54 chỉ trích Thủ tướng trên đài phát thanh Pháp Á do anh Phan Cao Phái (anh của Minh Châu bên của người Việt) quần lý và đòi cải tổ chánh phủ. Thủ tướng Diệm phản pháo ngay, ngày 11-09-54 chỉ thị tướng Hinh phải đi Pháp trong vòng 24 tiếng, gọi là để khảo sát tình hình quân đội Pháp trong vòng 6 tuần. Tướng Hinh tức giận và vợ nên dùng quân đội trong tay mình để làm loạn, mưu đồ oanh tạc, cho 1 tiểu đội đi thị sát giáp chiến chung quanh dinh Độc Lập (mới được Cao ủy Ely giao trả quyền trưởng) và a hăm dọa, và a chửi bới, cùng một lúc cho đài phát thanh quân đội ra radio cáo chánh phủ nào là độc tài, nào là tham nhũng v.v. (Ngày đêm đó tôi ngủ trong dinh Thủ tướng, sẵn sàng để Thủ tướng xuống nhậm chức thông điệp viên và đi đêm với CIA Mỹ, khi đi tá Lansdale từ Manila qua VN, đóng đô ở hẻm đêm Ma Cabane, trước cửa của vườn Tao đàn, cách dinh Thủ tướng một con đường. Đi tá Lansdale có nhiệm vụ giúp chánh phủ NĐD (nên đến tính hình). Nên các NĐD sắp xếp để đến nên, vì ngày 20-09-54, 9 trên 18 bị trưởng yêu bóng vía để đến tức giận. Nên lưu ý là cuộc kháng chiến đang xảy ra đúng lúc cuộc Bắc kỳ đi cứu bắc phát như lũ lụt sông Hồng, CS Hà Nội chiến đấu, đe dọa, bắt cóc, thiêu...vì không biết).

Nhưng với sự hợp tác chặt chẽ giữa CIA và tòa Đại sứ Mỹ, Thủ tướng NĐD giữ quy tắc được cuộc kháng chiến do tướng Nguyễn Văn Hinh gây ra, nhưng không phải là không đòi hỏi hết: đi sứ Heath cho tướng Hinh biết là nếu có để oanh tạc trong tình thế này thì Mỹ sẽ cúp viện trợ quân sự ngay, đang khi đi tá Lansdale tìm cách tách tướng Hinh ra khỏi tham mưu của ông ta là 2 nhân viên phòng nhì của Pháp, Lansdale biết hai sĩ quan này hai vé máy bay đi Manila du hí năm ngày.

Qua tháng sau, 1954 thủ tướng NĐD cắt chức tướng Hinh và bổ nhiệm tướng Lê Văn Thọ lên thay. (Cũng là lúc thủ tướng NĐD gọi tôi qua Bộ Tài chính có công tác khác, nên nhưng chuyển sau đây tôi không phải là chức nhân, nhưng biết được rõ ràng.)

Đại sứ Heath và tướng O'Daniel, trưởng đoàn cố vấn quân sự Mỹ, là yêu cầu thủ tướng Diệm nên giữ tướng Hinh lại trong quân đội. Ông Diệm từ chối. Trưởng sứ cũng nhận của Thủ tướng, đại sứ Heath thay đổi thái độ, từ bỏ ra thù ngay và gọi điện tin với Washington, cáo thủ tướng là bắt tài, không có khả năng dung hòa...còn phải thay đổi.

Nhưng lúc bấy giờ tướng Eisenhower và Hội đồng an ninh Quốc gia, đã đa số đồng ý với Quốc hội là nên nhậm chức Thủ tướng Diệm có thể lãnh đạo mặt trận chiến Cộng ở Đông nam Á châu, nên hoàn toàn bác bỏ đề nghị của đại sứ Heath và Tổng thống Eisenhower gọi để sứ qua thay thế là tướng Collins, bên thân tín của ông. Để sứ Collins đến Sài Gòn mang theo bức

thực a Tước ông M xác nhận ông h mất mình Thế tước ông NĐD và mu n th o lu n v i Th tước ông m t ch tước ông trình vi n tr kinh t quân s qui mô h n.

Như ng i không dè tước ông Collins và tước ông Ely là huynh đ chi binh t Đ nh Th chi n. Tại h i là đ c s M b Cao y Pháp chi ph i hoàn toàn, ngày m t ngày hai tu ng Collins thay đ i thái đ đ i v i Th tước ông NĐD, có nghĩa là ông h m u đ “Di m must go” mà th c dân Pháp đã dàn đ ng t 4, 5 tháng nay.

Ngày 08-12-1954, hai tước ông Collins và Ely vào dinh Đ c l p chính th c đ ngh v i Th tước ông NĐD nên b nhi m Phan huy Quát làm b tr tước ông Qu c phòng và B y Vi n làm b tr tước ông N i v . T t nhiên Th tước ông NĐD t ch i và ph i t ch i, vì n u ông ch p nh n thì ch ng hóa ra ông ch u thua và m t g n h t quy n hành - Qu c phòng và N i v là hai b quan tr ng nh t c a chánh ph nên ông đã kiêm nhi m - đ cho ng i M , qua ông Quát, Đ i vi t và ng i Pháp, qua B y Vi n, tước ông c p tha h gi t đây.

Th là i kh ng ho ng! Collins còn c c đoan h n n a. là đ ngh v i Washington: Nên đ a B o Đ i v , đm Phan huy Quát lên làm th tước ông thay th NĐD và ban hành tình tr ng kh n tr tước ông, t p h p các l c l tước ông qu c gia đ th ng nh t hành đ ng. N u không th c hi n gi i pháp n y đ c, thì t t h n M nên rút ra kh i VN.

Không dè tước ông Collins i đ t khoát đ n th . Trong quan h gi a Collins và Ely, làm nh có bóng m t ng i đàn bà, tôi không rõ l m nên không nói ra đây. Tuy nhiên trong kh ng ho ng n y tôi bi t rõ m t vi c, ai là ng i đã giúp chánh ph M kh i sai l m tr m tr ng, đó là Th tước ông ngh sĩ Mansfield. Nh n đ c c phúc trình và đ ngh đ t khoát, n u không nói là c c đoan hay ngu xu n c a đ c s Collins, TT Eisenhower, H i đ ng An ninh Quốc gia và Foster Dulles, b ngo i giao, h i nhau i, h t s c hoang mang, nh b m t búa b vào đ u, tóa h a tam tinh, nên ph i kêu g i đ n ý ki n c a bên Dân ch đ i l p, mà ng i có th nh t là Th tước ông ngh sĩ Mansfield: TNS Mansfield đ n tòa B ch c góp ý: Ông Di m là m t tích s n mình v a thu nh n, dù có nh bé cách m y đi n a thì cũng là m t tích s n, t i sao mình ph i phiêu l u đi đ i v i nh ng giá tr khác, mà mình mù t t không hi u bi t hay ch a hi u bi t m y may gì h t.

Th là Th tước ông NĐD i th ng, t t c chánh ph M đ u ch p nh n ý ki n c a TNS Mansfield vì là khôn ngoan nh t và ngày 14-12-54 chánh ph Hoa k ch th cho tước ông Collins: Trong tình th hi n nay, không có m t ch n l a nào khác h n là t i p t c vi n tr cho VN và ông h Th tước ông Di m.

Nhưng chúng ta hỏi, tướng Collins với thế dân Pháp còn quỵ ngã, mà năng lực quân sự lại là bệ y Việt, Bình Xuyên.

2.- Công việc thứ hai. (Công cán kỹ viên bộ Tài chính)

(a) Tiền.

Cuộc kháng chiến của Nguyễn Văn Hinh giữ quy tắc chặt chẽ hay gọn gàng (10-10-54) thì tướng Nguyễn Đổng Chi qua bộ Tài chính để giúp bộ trưởng Trần Hữu Phuông, cũng là bạn thân của tôi từ khi còn ở Paris, làm Công cán kỹ viên, để hàng ngày theo dõi tiến triển Hiệp định Paris, mới hiệp định để thay thế Hiệp định Pau, cũng có nghĩa là phải định tất cả những ký kết của Hiệp định này. Nhưng tướng lại đột ngột cắt đứt mối liên hệ với tướng Mendès-France như Hội nghị Genève (20-07-1954) , trong một thời gian ngắn hội nghị Paris kết thúc, ký kết giữa 4 nước đêm 30 tháng 12, 1954: Pháp nhìn nhận toàn vẹn chủ quyền tài chính và tiến độ (hội đồng) của 3 nước Việt-Miên-Lào và cho thi hành việc bàn giao ngay trong vòng 3 ngày, tức là ngày 02-01-1955.

Tờ rày việc trên quân sự, kinh tế, nhân đạo của Mỹ và các nước sẽ đi thẳng vào tay VN, không phải qua tay Pháp nữa. Nhưng theo dõi tiến triển của hội nghị Paris rất sát – ngày 23 hay 24 tháng 12-54, bộ Tài chính nhận được tin của phái đoàn VN do ông Duông tiến Tài cầm đầu, để khẳng định “hoàn toàn thắng lợi và sẽ kết thúc trong vòng 7 ngày”, và ông bộ trưởng Tài chính dành cho tôi cái danh để được mang đến tin này vào trình Thủ tướng, cùng giữ thích cho Thủ tướng biết rõ những kết quả tốt đẹp của Hiệp định Paris & Tiến độ Paris) - nên trước đó năm bảy ngày bộ Tài chính, do đề nghị của tôi đã gửi lại được một ngân phiếu 15 triệu đô của Bộ Ngoại giao Mỹ vào trong chuồng trình đi của Bộ kế, chờ qua một ngày sau bộ vào trình mặt VN một ngân hàng Mỹ bộ Tài chính từ chối không lấy, hẳn là phải bỏ vào trình mặt VN Pháp quốc Ngân hàng (Banque de France) như trước kia.. Để cấp tài chính và nhất là tiến độ (hội đồng) là thế này. Thế này chính phủ VN được toàn quyền thế chế cũng như quân lý tài chính và tiến độ của mình.

Trước đây Pháp đã viện trợ cho các giáo phái xây dựng lực lượng quân sự tốt cả trên dưới 20 ngàn quân, không phải chỉ có khí giới thôi mà còn có mặt sự tiến bộ khác quan trọng khác nữa. Từ đầu năm 1955, Pháp sẽ ngừng viện trợ và các giáo phái còn viện trợ phải đi về chính phủ NĐD. Chính yếu tố tiến độ này, dù không phải là yếu tố duy nhất, nhưng là yếu tố quan trọng nhất đã định đoạt thái độ các giáo phái đối với chính phủ NĐD và giúp chính phủ NĐD thắng lợi quân đội quốc gia VN, chấm dứt tình trạng sự quân do thế dân Pháp cứu trợ 9 năm qua.(2)

(2) Ngày 14-01, đại tá Nguyễn Văn Huân, tham mưu trưởng của tướng Trần Văn Sỏi, Hòa hảo đem 3,500 vũ khí quân đội quốc gia. Ngày 13-02-55 tướng Trình Minh Thế, Lực lượng Kháng chiến

Liên Minh Quốc gia Cao đài đem 5,000 quân vào với thủ tướng Ngô Đình Diệm. Ngày 10-03-55 Thủ tướng Ngô Đình Diệm, Lữ đoàn Hòa hảo Quốc gia đem 5,000 quân và ngày 31 cùng tháng tướng Ngô Đình Diệm thành Phú Mỹ, Tướng tá quân đội Cao đài đem toàn quân lên cao đài mình và theo thủ tướng Ngô Đình Diệm. Tướng tá Ngô Đình Diệm, Lữ đoàn Dân xã Hòa hảo, từ 23 tháng 2 đã đem 8,000 quân vào, nhưng phải đi qua tháng 5, khi thủ tướng Ngô Đình Diệm xong lên BX mới cho thi hành lệnh của.

(b) Tiến

Trên đây là hậu quả tích cực xây dựng uy tín và công cụ quy định hành của Thủ tướng. Thủ tướng Ngô Đình Diệm khi sắp đến các giáo phái trong nước, mà sau lưng các Giáo phái là cộng đồng khải dân chúng miền Nam. Đi qua ngày 01-01-55, Thủ tướng ký nghị định cho mở đường cho quy định đi thi giết (cố gắng) và Bình kháng (đi đi) của Bình xuyên, tức là trực tiếp phá vỡ ngay nguồn tài chánh kháng cự, nếu không nói là duy nhất của Lữ đoàn Bình xuyên. Giám tiếp nguồn tài chánh của Quốc gia trên BX ngày mở hai phải của kiện: trực tiếp đây mới ngày BX phải đóng hai cho Quốc gia trên BX đúng 1 triệu đồng, theo hai xu hướng đó là trên 28,500 M kim. (Tất cả Quốc gia trên BX đã có một đội sinh viên giết kiêm Playboy từ lâu đài Thorenc Cannes; Nam phương Hoàng hậu có tàu (Yatch), BX có máy xe Sport hiện tại.)

Có phải đây là một yếu tố trong nhu cầu yếu tố tiêu cực bắt buộc Quốc gia trên BX nghĩ đến chuyển nhượng cho NĐD, để cho bọn Viên lên thay, thế này?

(Nói với tiến, tôi muốn nhắc đến một trường hợp gần gũi gần. Sau tuấn lạng (1945), HCM dùng một số vàng loan, để mua hình thức, để mua chuộc hai tướng Tàu là Lê Hán và Tiêu Văn - do Thủ tướng cho Tướng giết Thủ tướng sai qua VN để giết quân Nhật cùng một lúc hậu thu các lực lượng quốc gia như VNQD đồng, để đi với Cách mạng...- để hoàn toàn bỏ rơi các đồng phái quốc gia, cho Viên minh lý thủ tướng phong và sát hại các đồng phái quốc gia, cộng lập chính nghĩa giết phóng dân tộc, để quy định yêu cầu, để quy định kháng Pháp).

3.- Công việc thế ba. (Bí thư Liên lạc Bộ Công lao Nhân và CM đồng)

Sau khi giết quy định kháng cự hoạn tướng Hình xong và để tin tranh thủ tướng để giành được Chủ quy định tài chánh và tiến, Thủ tướng Ngô Đình Diệm mới Giáng sinh rất vui và lên quan hệ. Tôi đến Thủ tướng để đến tham dự Giáng sinh, nửa đêm ngày 24 tháng 12, năm 1954, để

từ chức ngoài sân sau dinh Địch lập. Và nhất là vinh dự được Thủ tướng đích thân chờ đón tôi ngay ở hàng ghế đầu, ngay sau ông cha ông. Sau đó còn cho riêng tôi một món quà Giáng sinh đáng giá ngàn. Bởi đâu ông đã nghĩ đến chuyện giao cho tôi quy định đi u hành Viên hĩ đối Quốc gia (VHĐ) từ giờ đêm hôm đó ?

Trong 4 tháng đầu năm 1955, ngoài VHĐ, phần lớn tôi đổ thì giờ và tâm trí vào công trình văn hóa của anh em chúng tôi, là trường Bách khoa Bình dân, khai giảng ngày 15, tháng 11, 1954. Về đi u hành một trường có trên 1,200 học sinh, về giảng dạy 2 lớp tại, từ 6 giờ 30 đến 9,00 giờ, tôi không trực tiếp liên hệ với những biên chế hay số kinh phí chi xẩy ra cho VN lúc đó nữa.. Tuy nhiên, dù không chấp nhận kinh, tôi vẫn theo dõi luôn và được biết rõ những chuyện sau đây.

- Ngày 12-01-55 thu xếp công việc Sài Gòn được giao trả cho chánh phủ NĐD.

- Cùng ngày 12-01-55, tướng Agostini Pháp bàn giao toàn quyền quân lý quân đội VN cho tướng Lê văn Thọ.

Đến đây thì Thủ tướng NĐD xuất hiện rõ ràng như là một nhân vật có đủ khả năng tranh thủ được toàn vẹn cho Quốc gia. Những thủ tục dân Pháp và tay sai của chủ bực. Bởi họ chính là chính Quốc gia trước khi đưa cho chúng tôi để ông, nếu không nói là ông lừa dối chúng.

Nên Bộ và Pháp thúc đẩy một trường Thủ tướng nhất Toàn thể Quốc gia ra đời, là ngày 03-03-1955: ngoài Cao đài, Hòa hảo, Bình xuyên còn có Bs Nguyễn tôn Hoàn, Đội viên miền Nam, Phan quang Đán, ông Dân chủ, Hồ hũu Thọ... Họ pháp Phạm công Tôn được Bộ lãnh đạo một trường..

Phần ông cha Hoa như ông: Không thể chỉ tiến mà để Pháp thao túng chánh trường VN, nên ngày 08-03-55 TT Eisenhower tái xác nhận ông họ NĐD và bỏn sao gọi Bộ, gián tiếp khuynh cáo ông thủ tục bán xe, gây khó khăn cho NĐD nữa và khuyên Thủ tướng NĐD chấp nhận đòi hỏi của một trường và bỏn các các giáo phái nên rút khỏi Miền trung. Những ông áp lực của Bình xuyên và Bộ các giáo phái không nghe theo lời.

Ngày 21-03-55 Mặt trận giải phóng cho Thế tướng NĐĐ: trong vòng 5 ngày, phải cải tiến các theo mô hình nhân sự của Mặt trận. Thế tướng NĐĐ mới vào hội với ông, nhưng ông dứt khoát từ chối.

Mà sáu ngày sau (27-03-55) ông còn cho lệnh đưa tá Đệ cao Trí đánh chiếm bỏ chức huy Công an Cảnh sát do BX nắm giữ.

Thế là chiến tranh giữa hai thế lực NĐĐ có quân lực Quốc gia đang huy và BX có Pháp huy thu quân đã khởi sự và hai bên có chiến đấu tháng đầu xuân bắt đầu đánh lẫn, cũng gọi là huy chiến.

Cũng là lúc, ngoài cái nết văn hóa (trường Bách khoa Bình dân) và cái nết chuyên môn (Viện Hối đoái Quốc gia) tôi mang thêm cái nết chánh trị nữa. Đầu tháng 04, 1955, ông Ngô đình Nhu, Tổng bí thư Công lao Nhân vệ Cách mạng đồng (CLNVCM) đã giao hay là nhét tôi đồng ra phát triển đồng CL (Công lao) trong Nam và tôi đã nhận lãnh, một cách tự nguyện, nhưng hệt lòng theo truyền thống của gia đình “là làm cái gì phải làm đến nơi đến chốn, không làm thì thôi” và tôi đã khởi sự ngay, là thành lập Liên lạc Nam Bắc việt, bí thư là Chí nguyện,

Đến lúc cuộc kháng chiến đang Bình xuyên đến nơi gây chiến nhứt, nghĩa là có đánh nhau, có đổ máu... là chiến huy lửa (Baptême du Feu) cho Liên lạc Nam Bắc việt và a mới thành lập với một tiểu đoàn chiến đấu và đầu não, gồm 8 thành viên. Nhưng với bao nhiêu đó Liên lạc đã tích cực kháng chiến đánh Bình xuyên, bắt chấp thiến quân lực Liên lạc đã đi rồi khắp các nơi ở đồng Sài Gòn/ Chợ Lớn và Gia định có gần 10 “huy” tự cáo thị ác của Bình xuyên trong 8 năm qua. (Toàn là sự thật, không một chút tuyên truyền láo).

Và như chúng ta biết, bị chiến Bình Xuyên lôi kéo theo sau sự kiện Truật pháp Quốc truật Bảo Đại. Lôi thêm một chiến huy lửa cho Liên lạc tiếp sự nhún tay vào chánh trị, là giúp chiến chiến quy NĐĐ và giúp công xây dựng nên móng cho tòa nhà Đệ nhất Cộng hòa của miền Nam VN, luôn luôn không quên nhưng cán bộ CS đả kích miền Nam. (Vì thế mà Liên lạc với bộ đồ thành Sài Gòn/Cholon được trung tâm vào các tình hình miền Tây).

Trên đây là hai bị chiến chiến sự quan trọng mà với sự huy huy của một con người, cá nhân tôi chiến chiến với bí thư Liên lạc Nam Bắc Việt, dù muộn dù không cũng đã trở thành chiến chiến nhân nhưng nhuần nhân chiến khác, nếu không nói là trực tiếp tham gia vào nhưng bị chiến chiến chiến VN trong kháng chiến gian đó.

Tiếp tục chế độ độc tài quân nhân Bình Xuyên, sau khi cải tạo Nội các (24-04-1955) có sự tham gia của Hòa hân (Trung tá ông Trần Văn Soái và ông Lê Văn Trung tá ông Trần Văn) và Cao Đài (Thiếu tá ông Nguyễn Văn Thành Phụng), ngày 25 tháng 4, 1955 Thủ tướng NĐD ra sắc lệnh cách chức Lai Văn Sang, Tổng giám đốc CS Quốc gia. Như thế là quân Bình Xuyên vào vách tường. Cũng là lúc đó có sự Collins vì quá bất mãn với Thủ tướng NĐD nên đi về Washington để báo cáo về việc đang cho các Chánh phủ Mỹ chuyển nhượng 180 triệu, tức là "Điệm must go" cho các đồng minh, và làm nên ông thành công. Rõ ràng tòa Đại sứ Mỹ ở Sài Gòn đang về phe Thủ tướng dân Pháp là tướng Ely, Bảo Đại...hơn là phe Quốc gia của Thủ tướng NĐD.

Ba ngày sau là ngày 28-04-55, BX a) khai chiến, pháo kích vào dinh Độc Lập. Cùng một lúc, BĐ giải tán dần dần b) triệu ông Diệm và tướng Tô qua Pháp để tiếp tục trình bày tình hình trong nước và c) bắt nhiệm Thiếu tá ông Nguyễn Văn Văn, tướng Lê Văn Ngộ làm quân Đalat làm Tổng tá làm quân đội Quốc gia VN thay thế tướng Nguyễn Văn Văn, để các toàn quyền sẽ được mọi phụ thuộc của chính phủ để giữ quy tắc cuộc tranh chấp giữa tướng Diệm và các giáo phái. Lưu ý: Ba sự kiện a,b, c ghi trên hoàn toàn ăn khớp với nhau. Cùng ăn khớp với việc đang thành công của tướng Collins ở Washington, "Điệm must go".

Đặc biệt lưu ý đến chi tiết này: Thay thế tướng Văn Văn, tức là hoàn toàn phụ thuộc quy định hành của Thủ tướng, coi chuyển Thủ tướng NĐD bắt nhiệm tướng Tô như "ne pas". Như thế chế độ hóa ra là chế độ của Thủ tướng rồi còn gì nữa? Chuyển triệu Thủ tướng qua Pháp, không với ai khác mà là với tướng Tô, vậy để các tướng bắt nhiệm tướng tham mưu Quân đội Quốc gia VN.. Đúng là một tay uxor chánh trị bất xứng.

Đặc biệt lưu ý của Quốc gia trước BĐ, Thủ tướng Diệm đã khôn ngoan, tìm được một lực lượng vô song để đứng đầu với Quốc gia trước, không còn là Quốc gia trước của một nước, của Quốc dân nữa mà là để đi đến cho một tập đoàn Thủ tướng dân rồi hùng hân. Lực lượng vô song nói đây là Quốc dân.

Một điều cần nói đây là khi Thủ tướng đi tìm một lực lượng vô song đó không phải là không có các với của CLNVCM đang, lúc đó là ai? Là Ngô đình Nhu, là Trần quốc Bảo, Trần trung Dung, Trần chánh Thành, có các BS Bùi kiển Tín và ai ai nữa...các nhóm Tinh thần, trong đó có Bs Huỳnh kim Hân. Biết rằng tất cả những nhân vật này không một ai gia nhập Cộng sản, những người chấp nhận chế độ trước của ông Ngô đình Nhu và do ông Nhu chỉ phải theo đường hướng Cộng sản của ông..

Vì đó mà Thủ tướng NĐD chấp tục triệu tập các Chánh phủ và Nhân sĩ Quốc gia, ngày hôm

sau là ngày 29-04-1955, đ& xin ý ki&n: Nên tuân l&nh Qu&c tr&ng B&tri&u qua Pháp hay không? Nh& th& t&c là mu&n đ&t H&i ngh& tr&c m&t s& ch&n l&a đ&t khoát: B&o Đ&i hay là Ngô đình Di&m ?

đ& đây tôi mu&n nói đ&n tính cách đ&i di&n bao quát c&a H&i ngh&, ch&a bao gi& mi&n Nam có m&t H&i ngh& g&m đ&i di&n c&a nh&ng 18 đoàn th& n&u không nói là chính đ&ng và có nh&ng 34 nhân s& tên tu&i. (3)

(3) 18 chánh đ&ng là: - M&t tr&n Qu&c gia Kháng chi&n VN – VN Ph&c qu&c h&i – Thanh niên Quốc dân Xã VN –VN Dân ch& Xã h&i – Phong trào tranh th& Đ&c l&p VN –Ph&n Qu&c dân xã VN – VN C&n lao Nhân v& Cách m&ng đ&ng – T&nh đ& Ph&t giáo đ& VN – T&ng Liên đoàn Lao công VN – Phong trào Dân chúng Liên hi&p VN – Phong trào Cách m&ng Qu&c gia – T&p đoàn Công dân – Nhóm Tinh th&n – Xã h&i Công giáo – Thanh niên Dân ch& VN –C&u Chi&n sĩ Kháng chi&n VN – Nghi&p đoàn Ký gi& VN – H&i t&ng tr& Đ&ng bào Ngh& T&nh /Bình. R&t ti&c là không còn đâu có danh sách 29 nhân sĩ. Trong s& nh&ng nhân sĩ n&y tôi quen thân v&i BS Hu&nh kim H&u và ông Hu&nh minh Y, b& v& anh Hu&nh sanh Thông và anh D&ph&c Long và năm ba nhân sĩ n&a, toàn là ng& i Nam k&.

Nh& th& có th& kh&ng đ&nh tính cách đ&i di&n bao quát c&a dân mi&n Nam. Dù bi&t r&ng có nh&ng đ&ng chánh tr& ch& có vài ba ch&c đ&ng viên và không có m&t cây súng trong tay đ& đánh Pháp và ch&ng CS Vi&t minh. Tuy nhiên cũng đ&c c& năm b&y đoàn th& chánh tr& có th&c l&c, nghĩa là có c& ngàn n&u không nói là m&y ch&c ngàn đ&ng viên và có năm b&y ngàn cây súng. Đó là VN Dân xã đ&ng Hòa h&o do bí th& Nguy&n b&o Toàn (Nguy&n giác Ng&) đ&i di&n, VN Ph&c qu&c h&i Cao đài do đ&i tá H& h&n S&n (Nguy&n thành Ph&ng) đ&i di&n và M&t tr&n Qu&c gia Kháng chi&n VN do Nh& Lang (Trình minh Thế) đ&i di&n và T&nh đ& c& sĩ do Đoàn trung Còn đ&i di&n. Đ&c bi&t là có nh&ng đoàn th& thanh niên, ph&n và trí th&c. Nói đ&c là g&n toàn dân mi&n Nam có đ&i di&n chánh th&c đ&n phó h&i. Cũng có vài g&ng m&t B&c k& di c&, nh&ng thi&t nghĩ không có đ&i di&n cho di c& B&c k& vì khi đó B&c k& di c& ch&a đ&nh c& .

Ngày 29-04-1955, đúng10 gi& h&i ngh& g&m đúng 52 đ&i di&n cho 18 đ&ng phái và 34 nhân sĩ khai m&c t&i phòng khánh ti&t dinh Đ&c l&p. Th& t&ng N&ĐD t& trên l&u đi xu&ng và có m&y l&i: Cám &n và nêu lý do m&i đ&n h&i, đ& r&i xin rút lui đ& t&t c& h&i viên t& do th&o l&n. Nói xong vài câu Th& t&ng N&ĐD b& lên l&u, không mu&n & l&i, e có th& gây &nh h&ng th& n&y hay th&n.

Hội nghị bắt đầu làm việc ngay là buổi:

Chia đoàn: ông Nguyễn Bảo Toàn, bí thư Dân xã đang, Hòa hảo.

Thư ký: ông Phạm Việt Tuy, nhà báo.

Và họ đã nghiêm chỉnh làm việc.

(Sáng ngày hôm đó còn có 3 trái pháo kích BX bắn vào dinh Độc Lập, có một trái nổ ngay đúng lúc Hội nghị bắt đầu làm việc)

Nhưng đang khi các hội viên yên lòng chăm chú đọc chương trình nghị sự, thì ông Nhi Lang đứng lên tuyên bố:

“Thưa quý vị, tôi được chia đoàn tham chúng tôi là Mặt trận Quốc gia Kháng chiến VN đến đây gặp quý vị không phải để nói chuyện về việc Thủ tướng NĐD có bắn pháo hay không bắn pháo thì hành động của Bảo Đại. Mà là trái lại, tôi xin tham thảo vấn đề là đã đến lúc chúng ta cần rút bỏ quyền hành của ông Quốc trưởng vô dụng kia đi. Là vì ông ta đang làm mặt việc trái với nguyên tắc lãnh đạo quốc gia. Thủ hiến, thành phố Sài Gòn đang có biến, dân chúng đang xông xáo lo sợ, thì sao ông BĐ lại chọn ngay lúc này để bắt buộc Thủ tướng phải bỏ nước sang bên Pháp xa xôi kia, để “tham khảo ý kiến?” Tham khảo cái gì? Phải chăng đây là mưu kế để nhòm lút để Chánh phủ này? Vậy tôi xin tuyên bố dứt khoát, nếu quý vị bằng lòng thảo luận việc rút bỏ Bảo Đại ngay bây giờ, thì tôi xin. Bằng không, tôi xin phép ra khỏi phòng hội này ngay!”.

Lúc bấy giờ các chia sẻ sang sự hay bàng hoàng trước diễn biến quá táo bạo của Nhi Lang, cũng vừa lúc đó tá Hân Sơn, đi đến tận phòng Cao đài Nguyễn thành Phòng đang đứng lên và tuyên bố tiếp:

“Nhân danh Việt Nam Phụng Quốc hội, chúng tôi đồng ý với mặt trận Quốc gia kháng chiến,

yêu cầu quý vị đừng bỏn tâm tới lợi ích triu thnh vô lý của Bảo Đại nữa, mà hãy đừng tâm làm mất cuộc cách mạng, chm dứt ngay vai trò của ông Quốc trưởng BĐ kia đi cho xong. Nếu ý kiến này không được chấp nhận, tôi cũng xin rút lui ngay tức khắc!”

Đến đây thì toàn thể cử tọa không còn rít rè nữa, nhất là khi chủ tọa đoàn Nguyễn b o Toàn cũng đứng lên tuyên bố hoàn toàn ủng hộ sáng kiến của hai ông Nh Lang và H hán Sơn, nên đứng hoan hô lên, trăm người nh m t, có người còn la lên đã đỡ o Bảo Đại và có người cởi giày ném vào mặt bức hình BĐ treo cao giữa phòng. Ông Vũ văn Mẫu, mặt giáo sư B c k , với mặt nhân sĩ nữa ch y l i c ng k n Nh lang lên vai và b o đứng lên gõ b c nh đi. Ông Nh lang c c kh l m m i h đu c b c nh đ s c a Quốc trưởng và ném xuống đất.

Sau mười phút sôi nổi, ồn ào... hội nghị nghị l i đ b u ra mặt y ban Cách mạng Quốc gia, gồm 3 nhân vật đứng đầu là Nguyễn b o Toàn, Chủ tịch, H hán Sơn, Phó chủ tịch, Nh lang làm Tổng thư ký.

Vị sự đóng góp của nhiều cố vấn, mặt ghế sau y ban đã tho xong mặt bản Kiến nghị.

Và sau khi nghe Chủ tịch Nguyễn b o Toàn đọc hai lần, tất cả hội viên là 52 người đứng chấp nhận và ký tên.

Xong rồi thì các hội viên yêu cầu Chủ tịch đi lên lưu m i Th t ng NĐD xuống nghe kết quả của nghị hội.

Th t ng NĐD xuống lưu, tất cả m i ng i đ u đứng lên, ông đứng trước cử tọa, mặt x m xu ng, v b u n b u n h n là lo âu, b u không khí b ng ch c tr nên yên lặng l th ng...

Chủ tịch y ban v a c m đứng v a qu quy t đ c l n cho m i ng i đ u nghe:

Thay mặt cho toàn thể Hội nghị, tôi xin trình Th t ng kết quả của Hội nghị là bản Kiến nghị gồm 3 điểm n y:

Kiểm nghiệm :

- 1.- Truất phế Quốc trưởng Bảo Đại
- 2.- Giải tán Chính phủ Ngô đình Diệm
- 3.- Ủy nhiệm chỉ huy Ngô đình Diệm thành lập chính phủ mới để trưng bày bản phiên bản
Bình xuyên, thu hồi chỉ quy định quốc gia, yêu cầu triết thoái quân đội và chinh Pháp và tị chế
bộ u c quốc dân đội hời.

Làm ngày 29, tháng 04, 1955

Đội diên 18 chánh đội và đoàn th cùng 34 nhân sĩ ký tên:

Vua nghe Truất phế Quốc trưởng Bảo Đại, mới nghe được u th y m t Th t t ng đ lên r i l n l n
bi n s c. Ông hoàn toàn b cú s c. Nghe xong th y ông l ng ng i, tay nh n l y b n ki n ngh
và c g ng l y l i bình t nh, h t s c ch m r i tr l i g n nh t ng ch m t: Xin quý ngài cho
tôi... đ c có thì gi ... suy nghĩ k ... v v n đ trưng đ i n y! Xin cảm n quý ngài!

Sau đó các h i viên l n l t êm l ng đ n b t tay t giã Th t t ng, th y v m t ông âu lo r
ràng.... lúc đó là 5 gi chi u. Hôi ngh đã k t thúc và gi i tán.

Đ n đây thì cu c Cách m ng k nh là xong và Th t t ng Di m b đ t tr c m t s đã r i.
V n Th tu ng NĐD ch mu n đ n vào nhà m t con tu n mã đ nh giúp qua su i, không d
nhìn l i là m t con b ch h , ông không c i thì nó s th t ông, nh ng n u ông dám leo lên l ng
nó, thì ch m t cái nh y v t nó đ a ông lên t i đỉnh núi cao v i v i. Th t ra khi đ n giai đ n
n y Th t t ng NĐD v n còn nghĩ đ n m t ch đ Quân ch l p hi n, ch a nghĩ đ n m t ch
đ Công hòa, cái đó là ch c. Thành ra khi bi t chuy n Truất phế là s đã r i, ông không tái m t
làm sao đ c!

Chi u t i l i, lúc 8 gi đài phát thanh Sài Gòn đ a tin cho toàn qu c và Th gi i bi t i mi n
Nam VN đã x y ra cu c cách m ng Truất phế Quốc trưởng Bảo Đại. Cùng m t lúc y ban Cách
m ng Quốc gia kêu m i các nhân sĩ và đ ng bào ngày hôm sau đ n h i t i tòa Đô chánh Sài
Gòn đ nghe y ban thuy t trình v bi n c l ch s v a x y ra.

Và ngày hôm sau, tôi sẽ mời các giới nhân sĩ, các địa phương các chánh phủ, thanh niên sinh viên phổ biến, báo chí.. phổ biến khắp tôi tập trung phòng khánh tiết tòa Đô chánh Sài Gòn. Ông Nguyễn Văn Toàn, Hoàng hán Sơn và Nguyễn Lang thuyết trình về Cuộc Cách mạng Truật pháp BĐ ngày hôm trước, tôi sẽ mời các địa phương ưu tiên hoan hô, tri ân địa phương. Và thêm một màn hô bảo Bảo Đại mời tôi lên nhà, có người bắt thang leo lên gác bậc nhô to tôi treo hình Quốc trướng BĐ treo trước cửa tòa nhà và ném xuống đất, rồi có người thanh niên nhẩy lên dẫm dẫm cho nát nát (Tôi đã chứng kiến màn hô bảo do anh bạn ĐTC đi xuống khi n). Đang khi đó ba tờ ng Nguyễn Giác Ngộ (Hòa hảo), Nguyễn thành Phú ng (Cao đài) và Trần minh Thế (Mặt trận Quốc gia Kháng chiến) đứng ở ban Cách mạng giới thiệu, đứng ra trình diễn để công chúng hoan hô, nhẩy nhẩy anh hùng đã tạo ra thế giới. Và chúng tôi đã nghĩ vậy, vì sau tôi ng của Ủy ban Cách mạng đã có ba tờ ng này cho ý kiến, nếu không nói là cho chết, nên ba ông địa phương Nguyễn Văn Toàn, Hoàng hán Sơn và Nguyễn Lang đã hành động, đã lên tiếng hát sẽ đứng nhẩy với nhau (synchronized) và nhẩy với mà lời kéo tôi tôi Hỡi người mặt cách đường, nhẩy là khi các thành phố hô nhẩy đã sẵn có tôi m thóc phố hoàng rồi.(5)

(5) Về cái ý phổ biến phổ biến hoàng này có trong Nam thời vua Tự Đức tức là gần cuối thế kỷ 19 khi vua Tự Đức nhậm ng cho Thế dân Pháp 3 tỉnh miền Đông, rồi 3 tỉnh miền Tây Nam kỳ tức là tôi nhậm cách đường quá. Rồi đến khi phong trào Kháng Pháp trong Nam, nhẩy của Thế khoa Huân, của Truật công Địch, của Thiệu hân Địch, của Cờ quỳ Truật văn Thành... Tôi bắt triệu u đình nhà Nguyễn bắt rồi gần nhẩy hoàn toàn. Để rồi qua đầu thế kỷ 20, phong trào Tây hân, nhẩy các nhà cách mạng Địch Nguyễn an Ninh, Nguyễn văn Nguyễn, Tự thu Thâu, Hoàng hân Tự ng và nhẩy là Phan chu Trinh đã gieo rắc trong Nam nhẩy là trong giới trí thức ý thức phổ biến hoàng hay Công hòa. Ngoài ra chớ thu c địa Pháp là chớ thu c địa có văn hóa công hòa hân là quân chủ, cho dù nó phát xuất thời Napoleon III....

Đến đây thì cuộc Cách mạng đã đứng chẵn thế hóa bằng mặt vẫn kiên cố rồi nhẩy u chớ ký rồi rồi ng giá vì địa phương cho nhẩy đoàn thế chánh trớ hay quỳ chúng và công khai hóa bằng đài phát thanh, bằng xác nhậm trớ công chúng của thế đô Sài Gòn/ Chợ lớn. Nhẩy thế phổ biến nhậm là cuộc Cách mạng này đã thành tựu một cách tuyệt đối rồi. (Period, Point final). Và theo tôi cuộc Cách mạng này là biến cố lịch sử quan trọng nhẩy tôi ngày Việt Minh công bố chánh quyên trên tay Chánh phủ Bảo Đại/ Truật trớ Kim tử Sài Gòn ngày 23-08-45 (Tôi Hà nội là ngày 19 tháng 8, 1945) 10 năm trước, vì nó có tính cách quyết định, dù chớ là đứng đứng, san bằng. Nhẩy ng muôn xây dựng cái gì thì phổ biến đứng và san bằng trớ cái đã. Đó là một lý tưởng nhiên. Còn chuyện xây dựng là chuyện của hân sau.

Cuộc Cách mạng Truật pháp Quốc trướng Bảo Đại này là tác động của dân miền Nam nói chung, trong đó quỳ chúng Nam kỳ tức là tôi nhậm qua các địa phương của hân đã đóng một vai trò chớ đứng, không ai có thế chớ tôi địa u đó. Dù là tiêu cực hay là đứng đứng và san bằng, nhẩy tích cực là nó đã đứng đứng cho sự hình thành ra Địch nhậm Công hòa, vì ngay lúc đó chính Thế trớ ng NĐD còn nghĩ tôi chớ Địch Quân chủ tôi hân.. Nhẩy ng tại hân vô cùng, chớ năm năm sau cũng

chính quyền chúng Nam kỳ là cớ (không quấy đưa cớ này) qua Mặt trận Giải phóng Miền nam đã đóng một vai trò qua sự quan trọng, dù không phải là chủ động đã khởi sự tàn phá, không phải chỉ Địch như CH mà cả Địch như CH nữa. Sau 15 năm dồn đống, đúng hơn là làm cớ sự cho CS Miền Bắc thôn tính hoàn toàn, đúng hơn là thu hoạch hóa miền Nam, cho đến bao giờ? Truất phế BD là một tác động Cách mạng sáng suốt tình hình lý bao nhiêu, thì tác động gì là Mặt trận Giải phóng miền Nam, là một cái sai lầm ghê gớm, nếu không nói là ngu xuẩn tày đình bấy nhiêu, như lịch sử 34 năm qua đã chứng minh quá hùng hồn, vì họ lấy tại họ vô cùng, cho quyền lợi, cho cả quyền làm người cả dân miền Nam nói chung và dân Nam kỳ là cớ (không nói riêng.. Tuy nhiên, tôi còn hy vọng, dù mong manh đi nữa, sẽ có ngày quần chúng miền Nam nói chung và Nam kỳ là cớ (không nói riêng) sẽ đứng lên làm một cuộc Cách mạng nữa. Và lần này là một cuộc Cách mạng vô cùng thi thiết yếu cho sự sống còn của cả một dân tộc VN, không riêng gì cho miền Nam hay Nam kỳ là cớ (không nói riêng). Đó là sự mong cả lịch sử giao phó cho dân miền Nam, không riêng gì người trong nước hay ở hải ngoại.

(Ở đây cũng nên nhắc lại những biến cố rất quan trọng sau đây, những tôi không là bên nào vì nó không có tính cách quy kết định, nó như là một màn cả một trận bị hại lịch sử mà các di nhân viên, những tên lưu manh hung ác, những nhà ngoi giao ngu ngốc, cho đến những chánh trị gia lợi ích phi thường, những anh hùng rất thông minh và can trọng... mà vai nào cũng được sự cộng, được sự cộng đây không có nghĩa là vai trò nào cũng thật đáng vỗ tay.

Đầu tiên là chuyển cả một ông tướng Nguyễn Văn Võ, tướng Ngụy lâm quân, Đà Lạt, được Quốc trưởng BD bổ nhiệm ngày 28, tháng 04 - cùng một lúc triệu tập Thủ tướng Diệm và Tổng Tham mưu Lê Văn Thọ qua Pháp – làm Tổng tham mưu quân đội Quốc gia VN thay thế tướng Hình được toàn quyền hành động. Được bổ nhiệm xong, tướng Võ vội kéo Ngụy lâm quân về ngay Tổng tham mưu bộ tại Thủ tướng, kéo vào dinh Gia long toàn tập để chánh phủ NĐD. Lúc đó là 6 giờ chiều. Những người nhiên ý ban Cách mạng, sau khi trình diện tòa Đô chánh đã đi tên là Hội Đồng Nhân dân Cách mạng Quốc gia kéo nhau vào dinh Địch lập và một lần nữa Nhàn lang lợi là người táo bạo nhất dám dùng một khẩu súng tay (chả là chả đã lên đạn), bắn tướng Võ phải đưa tay lên đầu hàng, nghĩa là cuộc phản đảo chánh của tướng Võ bị ngụy hóa ra mây khói.. Đến đây đúng là trò hề, vì một năm phút trước tướng Võ áp lực Thủ tướng NĐD tịch chức, bây giờ ông phải như Thủ tướng che chở cho ông khi một mặt. Đến rồi đưa hàng Cách mạng, ký cả hai tay giấy cam kết trở lại hợp tác với Thủ tướng. Những hai ba giờ sau lợi phản, mưu nột ngụy cả lợi thế. Song đến chừng đó thì không còn một ma nào coi ông có chút gì nghiêm chỉnh cả, nên một người đưa bộ rồi ông, bắt buộc ông phải cuốn gói rút quân chạy về Đà Lạt, lúc đó đã 3 giờ sáng.

Chuyện thứ hai là chuyển cả một ông địch sĩ Collins cả TT Eisenhower. Sau khi không chinh phục được Thủ tướng Diệm theo đường ngu ngốc cả chính phủ cả mình, ông cho mình bị khinh bỉ, một mặt với bên bè chí binh, biệt đầu lợi không có miền lợi cả một mặt đàn bà xúi bẩy vào...ông với bên VN trở về Mặt chính hai ngày trước khi BX khởi chiến. Ông với

Mở rào rỉ t v n đ ng v i Qu c h i, v i b Ngo i giao, v i h i đ ng An ninh Qu c gia và tri t đ khai thác tình t b n chi binh v i chính TT Eisenhower. Sau 5 ngày v n đ ng không ng ng ngh , ông thành công: TT Eisenhower g i t i h u th tuyên b “Di m must go” đ ông Đ c s mang v Sài Gòn, ph bi n cho các đ ng phái liên h , cũng có th nh là món quà đáng giá tri u đô cho b n chi binh c a ông là t ng Ely và nh t là cho B y Vi n.

Nh ng không ai dè, chính trong th i gian ông M th t ng NDD đã ký s c l nh m chi n đ ch Hoàng Di u do đ i tá Du ng văn Minh làm t l nh, đ ph n công Bình Xuyên và ngày m t ngày hai quân đ i Qu c gia VN đã đánh b t hai trung đoàn BX ra kh i đ a bàn Sài Gòn/Ch l n, tàn quân BX rút ch y vào R ng Sát, hoàn toàn tan rã và chi n đ ch đã k t thúc trong vòng m i ngày và ngày mùng 8 tháng 5 đ i tá D ng văn Minh kéo quân kh i hoàn v . Quân đ i Qu c gia t n th t vài m i sinh m ng.. Ch ng may l i m t m t t ng tài, cũng là m t nhà chánh tr đ y h a h n. Sáng ngày 02-05-1955 t ng Trình minh Th kéo quân qua c u Tân thu n đ truy kích quân binh BX, m t ng i lính Pháp trong tàn quân BX b n s t bên kia c u, t ng Th ch t ngay trên “command car”. (Sau n y ng i Pháp có b n tin là đã tr đ c thù cho t ng Chanson và Thái l p Thành, tay ch n c a Pháp, vì hai nhân v t n y đã b quân c a tu ng Th ám sát ch t Sadek năm b y năm tr c.)

Sau khi thành công xoay chuy n Wahington h n 180 đ , t ng Collins h n h bay v VN. Trên con đ ng bay v Sài Gòn thì Washington đ c tin th t ng NDD v i quân đ i Qu c gia trung thành, nh vũ nh bão ph n công BX mà chi n th ng trong t m tay c a Th t ng rõ ràng. Đánh BX đ ch ng minh Th t ng có đ b n lãnh và tài ba đ n đ nh tình th , b t ch p nh ng m u mô l n l o c a th c dân Pháp và c ch p ngu ng c a t ng Collins. Cho nên Washington l p t c ph i tr l i ng h th t ng NDD còn h n tr c (statu quo ante) và đã v i v đánh m t di n văn khác đ th tiêu b c th c a Collins đang c m tay. Cho nên khi ông Đ c s v a xu ng phi tr ng TSN thì cũng v a lúc m t nhân viên tòa đ i s ch y đ n trình cho ông m t di n văn h a t c. Ông ph i m ra xem li n, tôi không th y g ng m t c a ông đ c s Collins lúc b y gi , nh ng tôi ch c là ông ph i đ m hôi h t, dù tr i Sài Gòn tháng 5 không nóng l m, nh ng có th ông c m t ng là đã t i tháng 8 r i! Tôi nghi p cho ông Đ c s , quá nhi u t ái (ego), làm m t sáng su t!

Đ n đây thì ph i nhìn nh n là trên th c t ch đ quân ch c a nhà Nguy n v i 13 tri u đ i (1802-1954) đã th t s cáo chung, sau m t th i gian 9 năm (1945-1954) h p h i. V n đ c l p c a VN do quân đ i Nh t ban cho (09-03-1945) , không do tranh đ u, do hi sinh mà đ c, t t nhiên không giá tr bao nhiêu, nên Nguyên th qu c gia phung phí m t cách vô ý th c là ph i. Tuy nhiên trong m y tháng đ c l p qu c gia (09-03 đ n 24-08-1945), chánh ph Tr n tr ng Kim cũng làm đ c m t vi c cho qu c dân là C i t h th ng giáo đ c qu c gia theo đ nh h ng dân t c. Nh ng cùng m t lúc làm m t vi c vô cùng tai h i cho qu c dân nh t là i mi n Nam k l c t nh. V n ngày 02-05-1945, Hoàng đ B o đ i đã ký s c lu t phóng thích t t c tù nhân chánh tr , mà trong đó 90% là cán b CS, b Pháp giam gi i Côn đảo t phong trào

Soviêt-Nghệ tnh (1929-30) và cuộc nổi dậy trong Nam (1939-1940) của Đệ tam Quốc t, mà tng số lên đến trên 10,000. Nhờ đó mà ngày m t ngày hai (tháng 6, tháng 7, 1945) của m y ngàn cán bộ CS, (trong đó có Lê Du n, Tôn đ c Th ng, Ph m Hùng, Lê văn L ng...toàn là cán bộ cao cấp), sau nh u năm tôi luyện và lý thuyết và k thu t hành đ ng đ c đón tiếp nh t li t tr v C n th , Sóc trăng, Trà vinh...đ r i làm ung thúi chánh tr ng mi n Nam, đ a VM n m l y th thu ng phong, đàn áp các Giáo phái, gi t h i các nhà ái qu c chân chính, cấp p l y chánh nghĩa qu c gia, th u công cuộc kháng Pháp cho đ n Đi n biên ph , tháng 5, 1954.

4.- Công và th t là m t công và h n h p.

Khi tôi và đi u khi n VHD, các tr ng BKBD và Hội Văn hóa Bình dân, v i ch c v Bí th Liên k b Nam B c Vi t, tôi đã tr thành m t c v n đa đ ng (ti n t , văn hoá và an ninh) của Th t ng NĐD. ở đây tôi không nói tôi đã làm nh ng gì, tôi ch nói đ n nh ng gì tôi th y tôi nghe, cũng là ch ng nh n cho nh ng bi n c l ch s k ra sau đây.

Th t ra t đây vai trò của CLNVCM đ ng càng ngày càng tr nên quan tr ng và rõ ràng h n. Nói đ n C n lao trong giai đ an n y, ngoài lý thuyết Nhân v , không ph i ch là nh ng thành viên đ u nã của nó là Ngô đình Nhu, Tr n quốc B u, Tr n chánh Thành, Tr n trung Dung... , và trong ch ng m c h n h p của nó là Liên k b Nam B c Vi t, (thành lập t đ u tháng 04, 1955 và gi i tán đ u năm 1958), mà còn ph i k nh ng đoàn th do C n lao lãnh đ o, nh T p đoàn Công dân, Phong trào Cách m ng Qu c giai... T t c đ u nhìn nh n Th t ng sau là T ng th ng NĐD làm lãnh t t i cao, bi u t ng cho chính nghĩa Qu c gia hay Dân t c, ch ng l i HCM, bi u t ng cho ch nghĩa Quốc t Mac-lêninit (4)

(4) (Cũng l là trong nh ng cuộc kh ng ho ng và k trên nh ng ng i c n k bên ông Di m nh t toàn là ng i Trung hay ng i B c, ch có m t mình tôi là ng i Nam, mà cuộc Cách m ng Tru t ph BĐ l i hoàn toàn là do tác đ ng của ng i mi n Nam. Có ph i vì th mà th t ng Di m ph i suy nghĩ c 2 tháng m i kh i s hành đ ng m t cách đ t khoát v i BĐ.)

Và thành tích c th và r c r nh t của CL, là cuộc Tr ng c u Dân ý, kéo theo là Qu c h i lập hi n v i Hi n pháp 1956 của nó, cũng là cái ID (lai l ch) của Đ nh t Công hòa của mi n Nam (1956-1963).

a.- Tr ng c u dân ý.

Ngày 22 tháng 10, tướng Ngô Đình Diệm qua hỏi thăm tình hình thanh dã kêu gọi quốc dân ngày hôm sau nên dùng cái quyền từ do của mình, cũng là nhiệm vụ của người công dân, phải đi đầu phiêu lưu chiến đấu giành lấy Quốc gia và ông, tức là chiến đấu cho Quân chế hay Cộng hòa.

Và ngày 23 tháng 10, 1954 quốc dân miền Nam đã nhiệt liệt hưởng ứng lời kêu gọi của Thủ tướng Ngô Đình Diệm, náo nức kéo nhau đi đầu phiêu lưu và kết quả hốt số cử tri cho Thủ tướng Ngô Đình Diệm là 5,838,907 cử tri đi bầu.

5.721.735 lá phiếu Trưng phụng Quốc gia và bầu Ngô Đình Diệm lên thay thế, như là Quốc gia Trưng phụng VN.

Như thế Thủ tướng Ngô Đình Diệm thu về cho mình gần 98% số phiếu đi bầu. Thế thì Thủ tướng Diệm không cần đến một phần xuýt cao hơn thế. Vì ai ai cũng định ninh ông tướng và tướng lĩnh.

(Ai nói gì thì nói theo tôi kết quả hay không con số này hoàn toàn trung thực với ý nguyện của dân, nếu có một hai thùng phiếu không hợp lệ vì nhân viên chánh quyền quá sốt sắng đến chỗ ngụy xuýt, thì chỉ là một con số quá nhỏ, không đáng kể.)

Như thế Quốc gia miền Nam muốn đem đến cho Quân chế và ý nguyện cho ông Ngô Đình Diệm với thời kỳ lập chế độ Cộng hòa dân chủ. Cho nên cách này hay cách nào Trưng phụng Quốc gia và bầu Ngô Đình Diệm là một đề ra các Bí thư của các đảng phái, như là một quá trình tiến hóa chánh trị bắt đầu từ chế độ lập pháp.

Ngày 26 tháng 10, 1955, Thủ tướng Ngô Đình Diệm tuyên bố Hiến pháp mới, theo đó thì VN là một nước Cộng hòa, người lãnh đạo là Quốc gia kiêm luôn chức Thủ tướng, tức là Tổng thống nước Việt nam Cộng hòa.

Đến đây thì uy tín của Thủ tướng Ngô Đình Diệm tăng vọt, trong nước cũng như trên thế giới, vì tuy từ đầu đã số Quốc gia ủng hộ ông. Như đó mà ông gọi là quy tắc các vấn đề trên kho vũ khí Pháp đã hoàn thành được lập Quốc gia và VN: a) Pháp phải giao trả lại cho VN hoàn toàn chủ quyền trên tài chính (VN không còn phải trong khu vực đóng quân Pháp nữa), b) chế độ ngoại giao (Cao ủy Pháp được gọi là tán, thì tướng Ely chỉ là một đề nghị, bộ Ngoại giao VN giao thiệp với các nước Ngoại giao Pháp) và c) chế độ quy định Quốc gia phòng, quân đội Pháp rút

Sơ Thuyết Lịch Sử : Ông Ngô Đình Diệm có "soán ngôi" vua Bảo Đại? Ai giết tướng Trình Minh Thế?

Tác Giả: Huỳnh Văn Lang

Chúa Nhật, 15 Tháng 11 Năm 2009 21:04

quân cho h^t trong vòng 6 tháng-

1 b-Xây dựng chế độ Cộng hòa.

Ngày 23-01-56 Thủ tướng ký nghị định thành lập Quốc hội lập hiến.

Ngày 04-03-56, Quốc dân miền Nam nh^t li^t hàng khⁱ đi đ^u phi^u, b^u 123 dân bⁱu cho Quốc hội lập hiến.

Ngày 26-10-56 tân Hiến pháp đ^uc công b^u.

N^oc Việt nam Cộng hòa ra đⁱ, Thủ tướng NĐD đ^uc xác nhⁿ là Nguyên thủ Quốc gia, đ^ui danh xưng là Tổng thống, kiêm chức vụ Thủ tướng, vⁱ 2 nh^m k^h là t^ui đ^a, mⁱ nh^m k^h là năm năm.

(Bài nói chuyện ^Hi Tác gi^u VN Hⁱ ngoⁱ, ngày 08-11-2009)^u